

Ünnepélyes pillanat Jobbágytelkén

Kopjafával emlékeztek a 25. táborra

Balla Antalról is megemlékeztek a sírjánál

Fotó: Gligor Róbert László

A program szerint minden évben a maroszéki népzene- és néptánc-tábor harmadik délutánját kirándulás tölti ki. Idén ez ünnepélyesebb pillanat volt Jobbágytelkén.

A kánikula sem riasztotta vissza a táborlakókat a jókora kirándulástól: első megállójuk a temetőben, Balla Antal sírjánál volt, ahol egyperces néma főhajrással és imával emlékeztek az egykori néptanácstítkarra, népművelőre, tánckarvezetőre.

Gligor Róbert László

(Folytatás a 2. oldalon)

Ne feledje idejében megújítani előfizetését! Ha előfizet, biztosan kézhez kapja, féláron!

Problémás az erdőszentgyörgyi ivóvíz-szolgáltatás

Nemrég a városvezetés úgy döntött, átadja a hálózat üzemeltetését az Aquaserv regionális ivóvíz-szolgáltató vállalatnak, a magas vízkötartalmú víz ugyanis kárt tesz a háztartási gépekben, a probléma orvoslása pedig meghaladja a város anyagi lehetőségeit.

2.

Iskolák, gyűjtők, mecénások...

Az utóbbi években a vásárhelyi közönség számos olyan kiállítást láthatott, amely a huszadik század hazai festészetét mutatta be, legyen szó akár a két világháború közötti évek művészetét áttekintő tárlatról, akár egy-egy életmű monografikus feldolgozásról.

4.

A Kakasülön marad a fény

De ha népnepélyhez hasonló méretű események nem is lesznek a példásan felújított porta gyümölcsös, virágos, pázsitos terén, arra továbbra is gondjuk lesz, hogy tavasztól őszig, amíg itt vannak, ki ne aludjon a művészet lángja.

5.

OPTICA OPTOFARM
A látás szakértője

Az Optika Optofarm újabb akciót hirdet minden

nyugdíjas ügyfele számára:

50%-os kedvezménynel

kaphatók a közellátó műanyag monofokális lencsék

2023. július 31-ig.

Keressen minket

Marosvásárhelyen, Szászrégenben és Szovátán!

Előjegyzésért hívja a **0265-212-304-es telefonszámot!**

Komoly károkat okozott a vihar

Több, Budapestre tartó nemzetközi vonat is elakadt csütörtökön délután Észak-, illetve Dél-Erdélyben a vasúti pályát is megrongáló viharok miatt – írta közleményében a Román Vasútársaság (CFR).

A CFR közölte, hogy az észak-erdélyi Beszterce-Naszód, illetve a dél-erdélyi Hunyad megyét érintő csütörtök délutáni viharok a vasúti közlekedésben is fennakadást okoztak. Több magasfeszültségű vezeték áramellátása megszűnt, több vonat az állomásokon vagy a nyílt pályán vesztegelt.

A Brassóból reggel Budapestre indult 366-os számú nemzetközi InterCity-járat a Beszterce-Naszód megyei Sajómagyaros és Sajószentandrás között akadt el, és 160 perces késést halmozott fel.

A megyében több belföldi régiót összekötő gyorsvonat is elakadt, például a Galac-Kolozsvár, illetve Jászvásár-Temesvár járat. Ennek oka, hogy az erős szélben kidőlt fák több szakaszon a vasúti pályára dőltek, el-

szakítva a magasfeszültségű vezetékeket.

Hunyad megyében a szintén Brassóból induló és Budapestre tartó 74-es számú IC-vonat vesztegelt Magyarbrettye és Déva között. A CFR honlapja szerint 24 perces késéssel érkezett a kürtösi határállomásra.

A csütörtök délutáni vihar nem csak a vasúti közlekedésben okozott kárt Beszterce-Naszód megyében. Besztercén számos fa dőlt ki az erős szél nyomán, tetődarabokat is leszaggatott, melyek gépkocsikat rongáltak meg – számolt be az Agerpres hírügynökség.

Bethlenben az épülő körgyűrű hídjának betongerendáit emelte el és törte össze a viharos szél, mivel még nem voltak a pillérekhez rögzítve. Az észak-erdélyi megyében számos településen szünetel az áramellátás.

Hunyad megyében egy nappal korábban volt hasonló erősségű vihar, Vajdahunyadon a polgármesteri hivatal jelentése szerint több mint 60 fát döntött ki, 20 tetőt és 14 gépkocsit is megrongált. (MTI)

Műtész

SZERKESZTETTE:

NAGY MIKLÓS KUND

1593. sz., 2023. július 15.

Baka István

Székelyek

Évszázadok kalászaiból
kipergő népek sorsa sorsunk?
Ringunk a szél bölcsődalában...
Holnap ki tudja már, ki voltunk?

Asszonyaink párnára, ingre
mentik a szűkülő hazát:
vásznaikon az elkaszált
rét nekünk pompázik tovább.

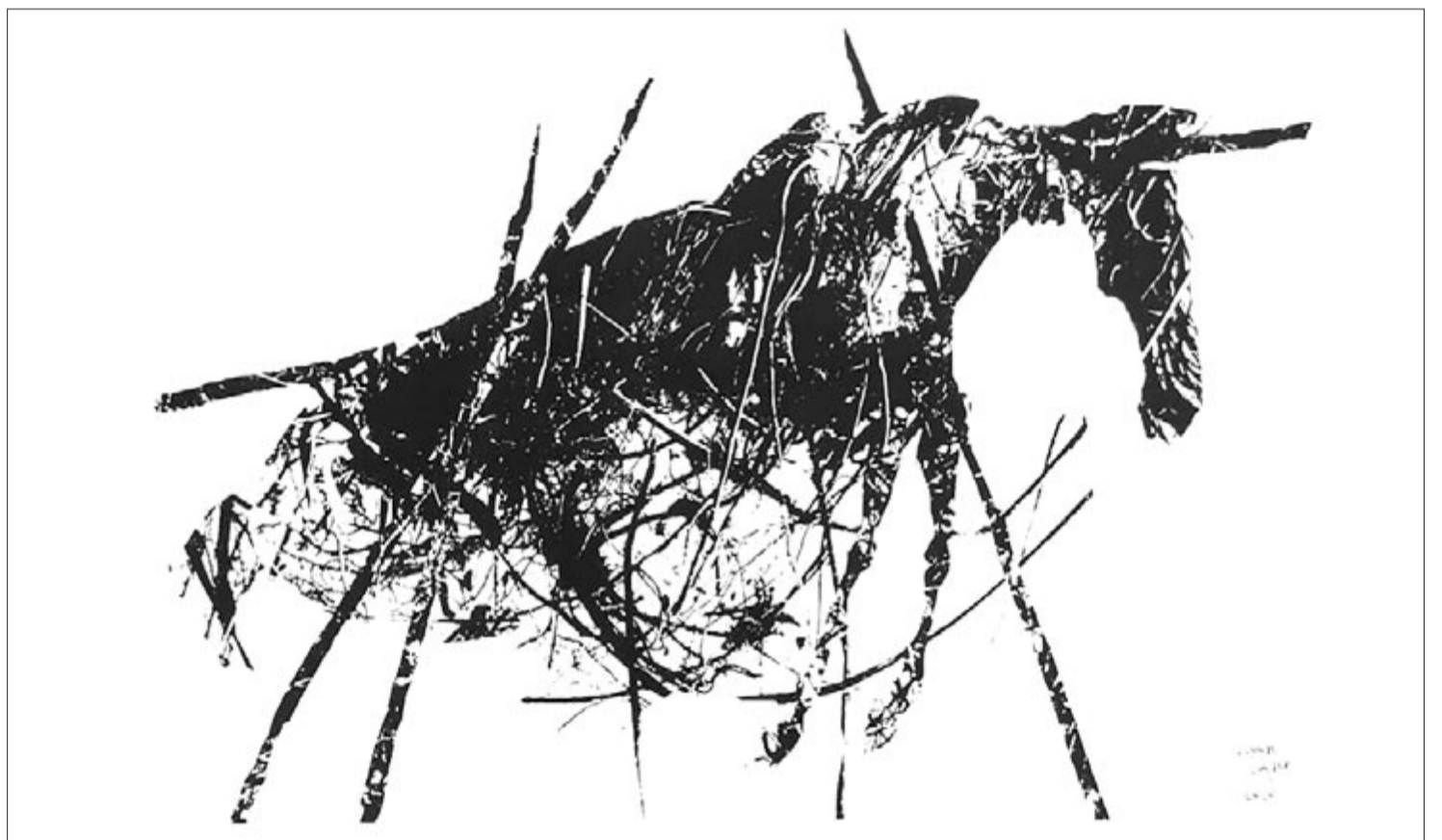
Úzhatnak – minket jégveréssel
szögezett e földhöz az Úr,
hol sírok kopjafái vívnak
miértünk halhatatlanul.

Szövetkezünk, hogy megmaradjunk.
Oltár az asszonyok öle:
átlobban öleléseinken
Isten teremő gyönyöre.

Ringunk a szél bölcsődalában...
Már borzolódnak a füvek.
Villámlik – martalóc-vigyorba
rándulnak újra az egek.

(1974)

*75 éve, 1948. július 25-én született a költő. Elhunyt 1995. szeptember 20-án

Vincze László grafikája ... A sáránai művész a 31. Incitato alkotótábor vendége. A záruló, Ló a vadonban tematikájú katrosai művésztelep anyagát július 16-án mutatják be a kézdívasárhelyi céhtörténeti múzeumban

Akinek van Hitele

A kifejezés képletes értelmét a nagybetű használata leszűkítve konkretizálja, s a média világában jártasabb olvasó már a címből is sejtheti, a *Hitel* folyóiratra utalhatok vele. A két világháború közt megjelent kolozsvári nemzetpolitikai szemlére (1935-44), pontosabban olyasvalakire, aki a lapot magáénak vallhatja, azonosulni tud vele. Sokan máris eldönthették, *Szász István Tasra* gondolok. Igen, ő jutott most eszembe, ma van a 85.

születésnapja. Isten éltesse sokáig olyan erőben, munkakedvben, ami a Leányfalun élő, dolgozó orvos, szakíró, közíró egész tevékenységét a mai napig áthatotta. Szülei révén mondhatni beleszületett a *Hitel*be, gyermekként a kincses városban akár otthonának is tekinthette a szerkesztőséget, sokoldalú foglalatosságainak jelentős hányadát évtizedek óta a folyóirat kutatásának, népszerűsítésének szenteli, a lap szellemi hagyatékát, tárgyi emlékeit vonzó kis műzeummal, rendezvények hosszú sorával, öt *Hitel*-kötet megjelentetésével és több más módon, eszközzel igyekszik az újabb nemzedékeknek továbbadni. Lapunkban is többször jelen volt írással, az *Erdélyi művészek Leányfalun* augusztusi eseménysorozat történéseiről is rendszeresen tudósítottunk. Egyébként is alig van olyan fontosabb kulturális, irodalmi, művészeti megnyilatkozás, főleg ha erdélyi jellege is van, amin ne találkozhatnánk vele. Legutóbb például a Magyar Örökség díjak ünnepélyes átadásán futottunk össze Budapesten, amikor a gyergyószárhegyi művésztelepet laudáltam. Rosszul fogalmazok, úgy tűnhet, mintha véletlen lett volna a találkozás. Nem, cipekedve jött felém, alighogy beléptem a díszterembe. Könyveket hozott, nyomott vagy öt kilót a

két impozáns kötet. Az ajándékozás örömeivel s a fáradozása eredményeit immár nyomtatva is látó szerző elégtételével adta át, abban is bízva, hogy a Népújság olvasóihoz is eljut mindaz, ami számára szívügy és lélekparancs.

A kivételes nagyságú és kivitelezésű kiadvány öt évvel ezelőtti látott napvilágot, Szász István Tas hatalmas mennyiségű anyagot gyűjtött egybe. Közel ezer oldalon táru az érdeklődők elé a *HITEL* nemzetpolitikai szemle egy szolgáló nemzedék üzeneteivel, napjaink olvasatában. Ezernyi hitvallás, ezernyi gondolat megannyi tanulsággal. Nem mindennapi olvasmány, elsősorban kutatók, szakmabeliek számára csemege, de aki hozzáfér, abban biztos mély benyomásokat hagy. Miközben lapozgattam, Kányádi Sándor sorai erősödtek fel bennem: „Be kell hordanunk, hajtánunk mindent. A szavakat is. Egyetlen szó, egy tájszó se maradjon kint. Semmi sem fölösleges...” A hányatott sorsú orvos író már gyerekként ebben az a szellemben nőtt fel Kolozsváron. Ez hajtja olyan feladatokat, területek felé is, amelyeknek nem feltétlen szakembere, de tudja, hogy az ő hozzájárulására is szükség lehet. Megvan a maga alapállása, reflektál is véleményekre, jelenségekre, de a közöltek, a dokumentumok ütköztetéseit a szakmabeliekre bízta.

Ez a hozzáállás körvonalazódik legfrissebb könyvében is. Csak mintegy félezer oldalnyi ez a májusban megjelent kötet, de ugyanolyan jelentős és nagy igényű kiadvány, mint az előbbi. Lapunk olvasóit talán még jobban is érdekelheti. Címe: *A Vásárhelyi Találkozó 1937*, alcímét is kapott: *Lényeg egy vita takarásában*. Sokat vitatott, elhallgatott, félremagyarázott, elferdített, így, úgy, amúgy értelmezett történelmi mozzanatot, az erdélyi

magyar értelmiség egykori nagy „ügye” kap új, teljesebb megvilágítást a kötetben, különös hangsúllyal irodalmunk egyik vezéralakja, Tamási Áron akkori szerepére. Nyilván a közérdeklődés figyelmébe ajánlom, de a könyv alaposabb megismerése hosszabb időt igényel. A szakmai körökben alighanem akadnak majd olyanok, akik „felveszik a kesztyűt”.

E figyelemfelkeltő, köszöntő jegyzet végén viszont illő szót adni az ünnepeltnek. A Vásárhelyi Találkozó *Bevezetéséből* ragadunk ki egy rövid részletet: „Ha az olvasó megkérdezi, miért éppen egy botcsinálta múltkutató kezd ebbe a munkába, annak be kell vallanom, hogy személyes indítékai vannak. Eddig már öt kötetben tettem közzé a kolozsvári *Hitel* folyóirat munkásságát és jelentőségét bemutató anyagokat és ezzel foglalkozó írásaimat. Ennek oka pedig az általam »öröklött szolgálatnak« nevezett tény, hogy ezt a folyóiratot 10 éves fennállása alatt kolozsvári szülőházamban és szüleim támogatásával szerkesztették. A *Hitel* történetéhez pedig szorosán kötődik a Vásárhelyi Találkozó története. A cél is azonos, hiszen napjaink gondjaiban is eligazító támpontokat nyújtani képes gondolatok rejtőznek az akkori munkatársak üzeneteiben, legyen szó a szintén elhallgatott *Hitel* szerzőiről, vagy a velük jórészt azonos V. T. szervezők vagy a meghívott munkáiról. (...) csorbítások nélkül gyűjtöttem egybe, amit sikerült felkutatni, s bár bizonyára ez nem lehet teljes, de mindenesetre nagy többségben mutatja be a témával foglalkozó írásokat. Saját véleményemet nem hallgatom el, de szabad utat hagyok arra, hogy az olvasó az egybegyűjtöttek alapján maga alkosson véleményt.” (N.M.K.)

A VÁSÁRHELYI TALÁLKOZÓ 1937

LÉNYEG EGY VITA TAKARÁSÁBAN
Marosvásárhely 1937
SZÁSZ ISTVÁN TAS
Leányfalú 2022

Iskolák, gyűjtők, mecénások – Erdélyi képzőművészet a 20. század első felében

A Várgalériában továbbra is látogatható a Marosvásárhelyi Kulturális és Művészeti Központ rendezte kiállítás. A fenti címet viselő tárlat számos rendkívül értékes művet visz közönség elé. Ritka alkalom egy ilyen színvonalas válogatást egy helyen látni, a helyi művészetkedvelők igazán hálásak lehetnek a központ létrehozóinak és működtetőinek. A június 10-i avatónepségről és a tárlatnyitásról már szoltunk lapunkban. Ma a kurátor, Boros Judit budapesti művészettörténész ismertető szövegét tesszük közzé. Oniga Erika művészettörténész, a Maros Megyei Múzeum munkatársa olvasta fel a váruddvaron tartott rendezvényen.

Boros Judit művészettörténész

Az utóbbi években a vásárhelyi közönség számos olyan kiállítást láthatott, amely a huszadik század hazai festészetét mutatta be, legyen szó akár a két világháború közötti évek művészetét áttekintő tárlatról, akár egy-egy életmű monografikus feldolgozásáról. Viszszatekintve, meglepő észlelni a művészet (jelen esetben a képzőművészet, a festészet) autonómiáját, viszonylagos függetlenségét, szabadságát, azt a semmivel nem helyettesíthető élményt, amelyet egy festészeti kiállítás nyújt. Szeretjük verbalizálni, amit látunk, és erre bizonyos mértékig szükség is van, hiszen így tudjuk beilleszteni abba a kulturális keretbe, amelyet ismerünk, kialakítottunk magunkban. Évszámokra figyelünk, városnevekre, az alkotók életrajzára, a társadalmi-politikai háttérre, eseményekre, intézményekre és így tovább. Kétségtelen, hogy szükség van ezekre az ismeretekre, fontos adalékokkal szolgálnak a művekhez. De hangsúlyozom: adalékokkal! Mert itt a helyzet éppen a fordítottja annak, mint amelyet

Bár a főcím tematikus elrendezésre utal, a kiállítás ezt csak részben teljesíti. A cím inkább utal a háttérre, az iskolateremtők munkájára, a spontánul, szinte szervesen kialakuló regionális központok szerepére, illetve a mecénások (vállalkozók, polgármesterek) és gyűjtők (többé-kevésbé tehető polgárok) tevékenységére.

A művészettörténeti diskurzusban többféle értelemben szokás használni az „iskola” kifejezést. Jelenthet konkrét állami vagy magánintézményt, tanodát, iskolát, főiskolát/akadémiát, de jelentheti egy központ vagy művész hatáskörében kialakuló, inkább organikus, mint szervezett eszmei és/vagy formai közösséget. A jelen kiállítás címe az erdélyi kulturális központokban, illetve azok vonzáskörzetében kialakuló regionális „iskolákra” utal, így a nagybányai kívül a kolozsvári, marosvásárhelyi, nagyváradi „iskolára”, nem feledkezve meg az olyan magányos alkotókról sem, mint Popp Aurél vagy Nagy Albert.

Az önálló, saját karakterrel bíró erdélyi képzőművészet kezdete vitathatatlanul Nagybányához, a Nagybánya Művésztelephez és Szabad Festőiskolához kapcsolódik, amely 1896-os alapítása után a modern magyar, majd 1919 után az erdélyi festészet egyik kiindulópontja volt. A művésztelep korai időszakát a fiatalon elhunyt Maticska Jenő római látkepe, egy Párizsban készült Ziffer-mű és Boromisza Tibor 1912 körül festett Triptichonja képviseli. A kolónia és a Szabad Festőiskola kontinuitását 1920 után Thorma János rendíthetetlen kitarása biztosította, úgy is mint mérce, minta, amelyhez a plein air tájkép műfaját preferáló fiatalok igazodtak. A húszas-harmincas években festett tájképek, csendéletek többsége nosztalgikus hangulatot áraszt, egy ideális világ lelkekben megőrzött képét, amelynek – mint a későbbi visszaemlékezésekből kitűnik – a művésztelepen belül volt még egy ideig realitása. És ami igazán érdekes, hogy a trianoni döntés

után nyaranta Nagybányán dolgozó fiatal román festők (valamint tanáruk, Ipolit Strámbu) képein is érezni valamennyire ezt a hagyományt. Nagybánya festészetét azonban nem csak Thorma János látásmódja, hanem Ziffer Sándoré is erősen meghatározta. Ziffer egész festészetére jellemző volt elsősorban a színek, és változó mértékben a formák expresszív használata, ami számos ott dolgozó fiatal festő felfogását is áthatotta.

Az avantgárd festői nyelvezet elemei éltek tovább a nyaranta Bányán dolgozó Perlrott Csaba Vilmos munkáin is, továbbá Jándi Dávid képein, aki ezt az örökséget a késő reneszánsz monumentális formáival kombinálva a kereteket szétfeszítő, mélyben rejtőző erők fenyegető jelenlétének érzékeltetésére használta.

Kolozsvár az 1925 őszén megnyitott, főiskolai státusban működő Szépművészeti Iskola kapcsán emelkedik ki mint művészeti centrum az erdélyi városok sorából, és ettől kezdve, az iskola bezárása (Temesvárra költözése) ellenére ez a város maradt a legjelentősebb regionális művészeti központ Erdélyben.

Nagy Albert festménye

valamennyien ismerünk Saint-Éxupéry szépséges történetéből: itt a lényeges (csak) a szemnek látható. Egy kép valódi tartalmát maga a látvány közvetíti, ezt szavakba foglalni nem lehet. Le lehet írni, el lehet mondani, milyen a perspektíva, az alakok, milyenek a színek, a fények, a felület, de mindezek felsorolása sem helyettesíti azt, ami közvetlenül a kép előtt tudomásunkra jut. Akár akarjuk, akár nem. Ott lesz bennünk, „beírva” az elménk egyik, erre alkalmas zugába.

A képeket nézve az is feltűnt, mennyire közép-európai ez az anyag. Megtalálható benne minden: hagyománytiszteltet és merész újítás, elvont képalkotás és verista figurativitás, nosztalgia, szentelenség („új objektivitás”), érzékiség és strukturált térképzés. Erdély, ahol a nyugati és a keleti kereszténység találkozott (mondhatjuk jelen időben is, de én inkább a hely szellemiségét alakító évszázadokra gondolok), ahol magyarok, románok, szászok, zsidók, cigányok, de törökök is éltek, és részben élnek, egyike Európa legsokoldalúbb kulturális régióinak. Ezt a sokszínűséget tükrözi a kiállítás is itt, az immár kétszeresére bővült Várgalériában.

Részlet a galériából... Előterben Szervátiusz Jenő szobra

„Az iskolának kizárólag román tanárai voltak, de mindahányan, Catul Bogdan kivételével, kiválóan beszéltek magyarul, és otthonosak voltak a magyar kultúrában is” – írta Murádin Jenő *Erdélyi festőiskolák* című könyvében. Itt ragadom meg az alkalmat, hogy a művészetszerető közönség és a szakma nevében mély tisztelettel és hálával köszönjem meg Murádin Jenőnek mindazt, amit az erdélyi képzőművészet történetének feltárása során tett. A kitaró kutatómunkát, az eredmények folyamatos közzétételét, segítőkészségét, kedvességét, jelenlétét.

Visszatérve a kolozsvári iskolára, megfigyelhető, hogy a román festőtanárok (Aurel Ciupe, Tassy Demian, Catul Bogdan) egy új, a nagybányaitól eltérő színvilágot honosítottak meg. Az így kialakult szintézis eredménye, a maga egyénenként eltérő jellegzetességeivel, lett a korszak „transzilván” festői stílusa. A kolozsvári festők sorába olyan kiváló művészek tartoztak, mint Szolnay Sándor, Szervátiusz Jenő, Tasso Marchini, Fülöp Antal Andor, Mohi Sándor, Eugen Găscă és mások.

Marosvásárhelyen a 20. század elején Gulyás Károly honosította meg a művészeti oktatást, de a város Bernády György polgármester építkezései (kiemelten a Kultúrpalota) nyomán vált a székely vidék egyik művészeti központjává. Őt követte kiváló tanítványa, Bordi András, aki a harmincas évektől Aurel Ciupével együtt vezette a városi szabad festőiskolát, mely a második világháború viharos éveiben szűnt meg. Innen indult többek között Barabás István, Kádár Tibor vagy Nagy Pál.

Mattis Teutsch János szobra

A Kakasülön marad a fény

Ezt az atyhai csürgaléria s a fölötte, körötte pompázó szoborkert létrehozója, Vinczeffy László határozottan állítja, és felesége, Adél is megerősíti. Indokoltan tűnhet a sajnálkozás, hogy többet talán már sosem lesz akkora tömeg ezen a helyen, mint a korábbi június végi tárlatnyitókon és a legutóbbin, amikor a Fény jegyében fogant kiállítás résztvevői úgy érezhették, utoljára járja át a Kakasülöt és a még kisebb Homlokötörő galériát az alkotások által is felelősített ragyogás. De ha népnepvényhez hasonló méretű események nem is lesznek a példásan felújított porta gyümölcsös, virágos, pázsitos terén, arra továbbra is gondjuk lesz, hogy tavasztól őszig, amíg itt vannak, ki ne aludjon a művészet lángja. Meghittebb is a csendben, nyugalomban elidőzni a műalkotások között, mint a nagy nyüzsgés közepette. Ezt évről évre megtapasztalták, és az eltelt közel két hét is bizonyította. A házuk előtt elhaladó Mária-út mind gyakoribb zarándokai közül sokan megpihennek, lelkiileg is felüdülnek itt. Akár a keleti határról mennek nyugat felé, akár fordítva. Sok román, sőt határon túli is rácsodál-

tennivalók is egész embert kívánnak, a galériának pedig állandóan látogatásra készen kell állniuk. Az egy évtizede avatott Kakasülő nyolc nagy, csoportos kiállítást látott vendégül, és persze a saját válogatásait is. A világvjárvány idején két beütemezett tárlat elmaradt. Becslésük szerint több mint ötezen voltak kíváncsiak a galéria kínálatára. Hatvanhét festő, szobrász, díszítőművész állított ki náluk, a bemutatott anyagot a megnyitókön nyolc művészettörténész méltatta. Igényes katalógusok is készültek az eseményekre. A Művészek Atyhai Társasága különleges figyelmet fordít arra, hogy mindaz, amit közönség elé visznek, a lehető legjobb minőséget képviselje. A kiállítók számára ajánlott tematikát is nagy körültekintéssel választják ki. Helyi és egyetemes kérdésköröket igyekeznek visszatükrözni. Az eddigiiek a Csörgő, a Kereszt, az Élet/Tér, a Vonzások, az Arány, a Jel és aktuálisan a már említett Fény hívószóval szólították meg a résztvevőket. A kortárs művészet legjobbjai kaptak lehetőséget a bemutatkozásra, idősebbek és fiatalok, hagyományörzők és újító szelle-

A szarvasokká vált fiúk

kozik arra, amit itt talál. Hosszú, békés párbeszédre is alkalmas ez a hely. Amikor a Művészek Atyhai Társasága és meghívottjaik közös kiállításai véget érnek, a Munkácsy-díjas házigazda képei kerülnek a csürgaléria-ába. Azzal is van munka elég, szerencsére kiapadhatatlan Vinczeffy alkotókedve. A tömegrendezvények már túlságosan kimerítőek, de a ház körüli teendők, a kerti

műek, a tradicionális művészeti technikák, illetve a digitális közegek, eszközök képviselői.

Az MAT tagjai – Berze Imre, Bocskay Vince, Kuti Botond, Kuti Dénes, Sánta Csaba, Vargha Mihály és Vinczeffy László – évente más-más kollégájukat hívták meg a kiállításra. Az idei meghívottak: Baab (Bob) József, Csóka Szilárd Zsolt, Fazakas Ildikó, Mana Bucur, Péter Alpár, Siklódi Fruzsina Erzsébet, Ütő Gusztáv. A műveket és alkotóikat fiatal művészettörténész, a Vinczeffy-unoka, Vén Vinczeffy Anna ajánlotta be a közönségnek. A festmények, szobrok, kerámiák, printek, installációk a műfajok, művészi szemléletmódok széles skáláján készítenek dialógusra a nézőket. Amiben talán a fogadtatás a legegységesebb, az a vidám szoborkert üdítő látványa.

Nyárról nyárra meglátogattam, fényképeztem, mindig más-más hangulatot árasztva ragadja meg a látogatókat. És mindig meg tud lepni valamivel. Most például azzal, ahogy a szobrok és installációk visszaverik, megcsillantják a színeket, fényeket a napsugárban. Vinczeffy újrafestette valamennyit. Két hétig folyamatosan dolgozott velük szezonnyitás előtt. 43 szob-

Egyensúlyban... A szobrász és installációja

Vendégváró csürgaléria

Fotók: NMK

rot, installációt újított fel. A meredek lejtőn, szemben a távoli Firtossal, akárha kirándulna az ember, miközben ide-oda cikázik a térplasztikák, különböző, furán beszédes, groteszken mosolykeltő alakzatok között. A természet persze kegyetlen is, a hegyi időjárás nem kedvez a szobroknak. Az eső, nap, szárazság, jég, fagy, szél keményen károsítja a kihelyezett munkákat. Még inkább a hangyarajok, amelyek képesek szétrágni mindent. A művész mindegyre kénytelen kicserélni, felújítani alkotóelemeket, átfőrnélni alakzatokat, a fából készült oszlopokat betonba súlyosított alapokra állítani és így tovább. Van, ami teljesen tönkrement, a szobrász mementóként otthagya a kert egyik részén. Van tehát szobortemetője is. Nem vidám, de egészében a hely lélekderítő. Érdemes a helyszínen megtekinteni. Az út már aszfaltos Atyhára. Részben ez is a galériának, az ügy barátainak köszönhető. (N.M.K.)

A porta gazdái: Vinczeffy László és Vinczeffy Adél

Részlet a Kakasülő Galériából... A nagy festmény Kuti Botond Saltus című alkotása, a két szobor Bocskay Vince plasztikája

HARMONIA CORDIS 18

International Guitar Festival
Festival Internațional de Chitară
Nemzetközi Gitárfesztivál

8-13 AUG. 2023
Târgu Mureș - Marosvásárhely

Asociația
Harmonia Cordis
Egresület

8
AUG 2023
19⁰⁰

Palatul Culturii / Kultúrpalota
Bogdan MIHĂILESCU RO
Anton BARANOV RU
Duo CELESTE
Tudor OLIOA chitară x gitar RO
Dăvid ȐROSZ chitară x gitar RO
Duo MELIS
Susana PRIETO chitară x gitar ES
Alexis MUZURAKIS chitară x gitar GR

10
AUG 2023
19⁰⁰

Palatul Culturii / Kultúrpalota
duo István Ferenc BEKE RO
Cassie MARTIN FR
Tamas DÁVID violă x hegedű RO
Dăvid BRASSAI violă x hegedű RO
Eliod ANGYAL viola x brácsa RO
Kata DOMAHIDI violoncel x cselő RO
duo András CSÁKI HU
chitară x gitar
János BALINT HU
flaut x fuvola
Dăvid PAVLOVITS HU
Marco TAMAYO CU

12
AUG 2023
19⁰⁰

Cetate / Vár
Péter Girán HU
duo Dimitris SOUKARAS GR
chitară x gitar
Giancarlo PALENA IT
bandoneon x bandoneon
Jerónimo Maya Trio
Jerónimo MAYA chitară x gitar ES
David DOMINGUEZ percucie x ütőhangszerek ES
Violeta BARRIO dans x tanc ES

9
AUG 2023
19⁰⁰

Palatul Culturii / Kultúrpalota
Nino D'AMICO IT
Samrat MAJUMDER UK
Francisco LUÍS PT
Łukasz KUROPACZEWSKI PL

11
AUG 2023
19⁰⁰

Cetate / Vár
Florian BABȐAN-VARGA RO
Cenk ERDOĐAN TR
Antonio Forcione Trio
Antonio FORCIONE chitară x gitar IT
Mathias NŐVA chitară bass x bassgitár BR
Jansen SANTANA percucie x ütőhangszerek BR

13
AUG 2023
19⁰⁰

Cetate / Vár
Antal PUSZTAI jazz band HU / AT
Attila HADNAGY chitară bass x bassgitár RO
Zsolt ASZTALOS percucie x ütőhangszerek RO
Mozes ROSENBERG &
Jelle van TONGEREN Quartet
Mozes ROSENBERG chitară x gitar NL
Jelle van TONGEREN violă x hegedű NL
Daniel ROSENBERG chitară x gitar NL
Martijn van den DRINK contrabas x nagybőgő NL

HarmoniaCordisGuitarFestival

intrare liberă | ingyenes belépés

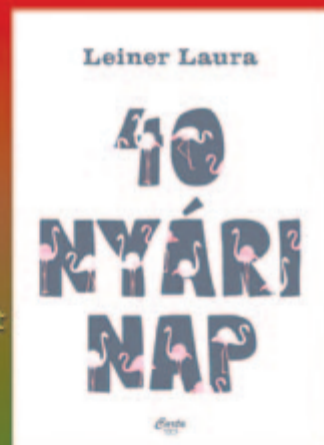
harmoniacordis.org

Újdonságok a
Kobak könyvesboltokban:

Patricia Gucci
Gucci - Egy sikeres
dinasztia története

Leiner Laura
40 nyári nap

Keresse fel kávézónkat
a vásárhelyi
könyvesboltban!

Marosvásárhely, Győzelem tér 18.szám
Szászrégen, Mihai Viteazu út 15.szám

rádió
FaFa
Maroszék

Marosvásárhely 88.0

Segesvár 104.3

Szászrégen 94.7

Szováta 102.0

mediator

Spălătorie și detailing auto

Beltrand

autómosó és -kozmetika

-külső-belső tisztítás
-kárpittisztítás, polírozás, viaszozás

Marosvásárhely
Predeal u. 97 sz.

Telefon: 0265/223-902
0740-393-060

MINŐSÉGI GRÁNIT SÍREMLÉKEK
KEDVEZŐ ÁRON!

KÉSZLETEN LÉVŐ SÍREMLÉKEKRE
30 - 40%
KEDVEZMÉNY!

AZ AKCIÓ JÚLIUS 31-IG,
VAGY A KÉSZLET EREJÉIG ÉRVÉNYES!

A KÉP
ILLUSZTRÁCIÓ!

transGranit
Gránit síremlékek forgalmazása

NYÁRÁD TŐ, FŐ ÚT, 446/B (KÖZEL A SÖRGYÁRHOZ),
TEL: 0265-328663, 0738-795191,
WWW.TRANSGRANIT.COM

Marosvásárhelyi
Rádió
Románia
www.marosvasarhelyiradio.ro

96 FM
106,8 FM
1323 AM

